

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/94/2022
Identifikačné číslo spisu: 3821010335
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:3821010335.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného Q. X. pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 16. mája 2022, sp. zn. 3Nto/3/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. X. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Prievidza z 13. júla 2021 č. 1Pv 329/20/3307-58 prebieha pred Okresným súdom Prievidza (ďalej tiež „okresný súd“) pod sp. zn. 2T/57/2021 trestné konanie proti obvinenému Q. X. (ďalej tiež „obvinený“) pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona, na skutkovom základe bližšie uvedenom v obžalobe.

V priebehu trestného konania Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 16. mája 2022, č. k. 3Nto/3/2022-710 rozhodol, že trestná vec obvineného Q. X., vedená na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn.2T/57/2021 sa tomuto súdu neodňíma (ďalej tiež „uznesenie o neodňatí veci“).

Proti naposledy uvedenému uzneseniu o neodňatí veci podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku podal obvinený dovolanie prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Jána Kokindu z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

V dovolaní obvinený poukázal na to, že v konaní namietal zaujatosť zákonného sudcu JUDr. Bielika. Podľa vlastných slov obvinený mal dôvodne žiadať o vylúčenie zákonného sudcu pre jeho údajne preukázaný nezáujem naštudovať spis, čo má vyplývať z nahrávky, ktorú má mať k dispozícii. Krajský súd, podľa slov obvineného, mal zmeniť podstatu jeho podania z námietky zaujatosti podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku, na návrh na odňatie veci podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku. (Okresný súd

podanie obvineného z 12. januára 2022 označené ako „Žiadosť o zmenu súdu v zmysle zákona pre zaujatost“ posúdil v časti ako námietku zaujatosti podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku, o ktorej však okresný súd nekonal v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku, pretože nebola obvineným vznesená bezodkladne, potom ako sa obvinený o dôvodoch vylúčenia dozvedel a v druhej časti posúdil to isté podanie ako návrh na odňatie jeho trestnej veci a prikázanie inému súdu podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku. Zároveň krajský súd v napadnutom uznesení o neodňatí veci vyjadril postoj, že zákonný sudca sa má zaoberať obvineným vznesenou námietkou zaujatosti aj z pohľadu § 32 Trestného poriadku - pozn. dovolacieho súdu). V ďalšej časti svojho dovolania obvinený prezentoval svoj pohľad na doterajší priebeh trestného konania a jeho údajné nedostatky, s ktorým sa dovolací súd dôkladne oboznámil, a keďže toto rozhodnutie je formálnej povahy, bližšie ich dovolací súd neuvádza. Ako chybu naplňujúcu dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku obvinený uviedol, že trestné oznámenie alebo „oznam“ nemalo byť podané „...zo slobodnej vôle expartnerky. Nedala ani ako blízka osoba súhlas podľa § 371 ods. 1 písm. f), bola donútená, čo sama uviedla už v roku 2017 i teraz.“. Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd zastavil konanie a rozhodol v zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku, prípadne zväžil ustanovenie § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku alebo rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“), ktorý uviedol, že navrhuje dovolanie obvineného Q. X. podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietnuť, keďže obvinený podal dovolanie proti takému rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 368 ods. 1, ods. 2 a § 371 ods. 2 Trestného poriadku nemožno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Ku stanovisku prokurátora k dovolaniu obvineného sa obvinený a ani jeho obhajca do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, písomne bližšie nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie nebolo podané obvineným proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Vyššie citované ustanovenie § 368 ods. 2 Trestného poriadku upravuje jednu zo základných formálnych podmienok dovolacieho konania, a to okruh rozhodnutí, ktoré je zo zákona prípustné napadnúť dovolaním ako mimoriadnym opravným prostriedkom. Širší okruh rozhodnutí zákon stanovuje iba pre dovolania podané ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky ako vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku. V danom prípade však podal dovolanie obvinený, a to proti uzneseniu o neodňatí jeho trestnej veci podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré nie je uvedené medzi

rozhodnutiami v ustanovení § 368 ods. 2 Trestného poriadku, a preto dovolací súd odmietol jeho dovolanie ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podať dovolanie.

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku, dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Vzhľadom k tomu, že dovolanie obvineného Q. X. bolo podané proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému podanie dovolania nie je prípustné, najvyšší súd na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie bez preskúmania veci podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietol.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že z formálnych dôvodov neboli splnené podmienky dovolania, preto najvyšší súd ďalej nepreskúmal dôvod dovolania namietaný obvineným v jeho dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.